

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Alexandra Krysla a soudců JUDr. Jany Daňkové a Mgr. Miroslavy Kašpírkové v právní věci **žalobkyně: O.M.**, státní příslušnost Ukrajina, *zastoupené: Mgr. Petr Václavek, advokát, se sídlem Václavské náměstí 21, Praha 1*, proti **žalované: Komise pro rozhodování ve věcech cizinců**, se sídlem náměstí Hrdinů 1643/3, Praha 4, poštovní schránka 155/50, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 7. 12. 2011, čj. MV-4652-6/SO-2011

t a k t o :

- I. Rozhodnutí žalované ze dne 7. 12. 2011, čj. MV-4652-6/SO-2011 se z r u š u j e a věc se vrací žalované k dalšímu řízení.
- II. Žalovaná je povinna nahradit žalobkyni náklady řízení ve výši 15.520 Kč, do třiceti dnů od právní moci tohoto rozsudku, k rukám Mgr. Petra Václavka, advokáta.

O d ů v o d n ě n í

I. Vymezení věci

1. Žalobkyně se žalobou ze dne 30.12.2011, Městskému soudu v Praze doručenou dne 2.1.2012 a Krajskému soudu v Plzni postoupenou dne 20.1.2012, domáhala zrušení rozhodnutí žalované ze dne 7.12.2011, čj. MV-4652-6/SO-2011 (*dále jen napadené rozhodnutí*), jímž bylo zamítnuto odvolání žalobkyně a potvrzeno rozhodnutí Policie ČR, Oblastního ředitelství služby cizinecké policie Plzeň, Inspektorátu cizinecké policie Plzeň (*dále jen správní orgán I. stupně*) ze dne 30.9.2010, čj. CPPL-05889/CI-2010-4064 (*dále jen rozhodnutí správního orgánu I. stupně*), kterým byla žalobkyni podle § 37 odst. 2 písm. b) s odkazem na § 56 odst. 1 písm. k) věta druhá v návaznosti na § 46 odst. 1 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění

účinném do 29.12.2010 (*dále jen ZPC nebo zákon o pobytu cizinců*) zrušena platnost povolení k dlouhodobému pobytu na území České republiky za účelem podnikání, neboť byla zjištěna jiná závažná překážka pobytu cizinky na území.

2. Usnesením Krajského soudu v Plzni ze dne 8.3.2012, čj. 57A 4/2012-50, byl žalobě podle § 73 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (*dále jen s.ř.s. nebo soudní řád správní*) přiznán odkladný účinek.

II. Důvody žaloby

První žalobní bod

3. Napadené rozhodnutí je nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů a proto v rozporu s § 68 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (*dále jen správní řád*).

4. O zrušení platnosti povolení k dlouhodobému pobytu bylo rozhodnuto z důvodu, že žalobkyně nesplňovala některou z podmínek pro udělení víza, jak vyplývá z § 37 odst. 2 písm. b) ZPC. Tyto podmínky shledává žalovaný z § 56 ZPC, přičemž tento postup žádným způsobem neodůvodňuje. Z dikce tohoto ustanovení je však zřejmé, že se jedná o důvody neudělení víza nikoliv o podmínky pro udělení víza ve smyslu § 37 odst. 2 písm. b) ZPC. Opačný výklad je v neprospěch žalobkyně a tedy nezákonný. Ze systematiky zákona o pobytu cizinců přitom vyplývá, že pokud by měl zákonodárce v úmyslu odkázat prostřednictvím § 37 odst. 2 písm. b) na § 56, učinil by tak výslovným odkazem, jak to praktikuje v jiných ustanoveních tohoto předpisu. Žalobkyně tak odmítala subsumování důvodů neudělení víz pod podmínky pro udělení víza.

5. Dle žalobkyně žalovaný dospěl nezákonným a nepřezkoumatelným postupem ke zmatečnému závěru, kdy spojuje důvody rozhodnutí o zrušení povolení k dlouhodobému pobytu, cituje § 46 odst. 1 ZPC, § 37 odst. 2 písm. b) ZPC a § 56 odst. 1 písm. k) věta druhá ZPC, a přitom žádný z důvodů pro neudělení víz nemůže být a contrario vykládán jako podmínka pro udělení víza. Z nepochopitelných důvodů pak došel k závěru, že neplnění účelu pobytu je i jinou závažnou překážkou ve smyslu § 57 odst. 1 písm. k) ZPC. Takový závěr je nelogický a v rozporu se zákonem o pobytu cizinců. Neplnění účelu, pro který bylo vízum uděleno, totiž stanoví přímo § 37 odst. 1 písm. b) ZPC. Pokud tedy chtěl žalovaný argumentovat neplněním účelu pobytu jako důvodem pro zrušení platnosti povolení k dlouhodobému pobytu, měl tak učinit odkazem na § 37 odst. 1 písm. b) ZPC. Žalovaný přece nemůže s odkazem na § 37 odst. 2 písm. b) ZPC ve spojení s § 56 odst. 1 písm. k) ZPC vyjádřit neplnění účelu pobytu jako jinou závažnou překážku, když se ve skutečnosti jedná o překážku již uvedenou, a tedy zákonem předpokládanou v § 37 odst. 1 písm. b) ZPC. Žalobkyně odmítala právní posouzení neplnění účelu pobytu jako jinou závažnou překážku a namítala, že je toto posouzení zcela nepřezkoumatelné a v rozporu s § 68 odst. 3 správního řádu.

Druhý žalobní bod

6. Žalobkyně citovala § 2 zákona č. 513/1991 Sb., obchodní zákoník (*dále jen obchodní zákoník*), podle něhož se podnikáním rozumí soustavná činnost prováděná samostatně podnikatelem vlastním jménem a na vlastní odpovědnost za účelem dosažení zisku, přičemž soustavnost nelze ztotožňovat s nepřetržitostí a trvalostí. Podnikáním je provádění i sezónních činností v nepravidelných termínech. Žalovaný rozhodl o neprodloužení platnosti povolení k dlouhodobému pobytu žalobkyně z důvodu, že neplnila účel pobytu. V rozporu se zásadou legitimního očekávání je dle žalobkyně až úporná snaha žalovaného dohlížet na podnikání cizinců na území České republiky, když k takovému postupu není zmocněn žádným právním předpisem a jeho postup tak lze označit za překračující pravomoci správních orgánů. Právnímu zástupci žalobce je totiž známa dosavadní obecná praxe správních orgánů, které řízení o zrušení platnosti povolení k pobytu zahajovaly teprve v situaci, kdy cizinec nebyl oprávněn na území České republiky podnikat. Ze spisového materiálu je však zřejmé, že žalobkyně platným živnostenským oprávněním disponuje a disponovat bude. Správní orgány jsou v rámci zákona o pobytu cizinců zmocněny k dohlížení dodržování zákona o pobytu cizinců a ne jiných předpisů, ke kterým jsou zmocněny jiné orgány státní správy, s výjimkou oprávnění vyžadovat od žadatelů potvrzení o nedoplatecích z finančního úřadu a okresní správy sociálního zabezpečení.

7. Pokud tedy cizinec disponuje živnostenským oprávněním, plní účel pobytu. Jiný výklad by znamenal omezení práva podnikání cizince na území České republiky v rozsahu a způsobem, který si sám vybere. Naopak žádné ustanovení zákona neopravňuje správní orgán, aby nezákonnými dožadáními vyžadoval od jiných věcně a místně příslušných správních orgánů informace, jakým způsobem cizinec plní svoje povinnosti.

Třetí žalobní bod

8. Z výroku i odůvodnění napadeného rozhodnutí mimo jiné vyplývá, že žalovaný rozhodl o neprodloužení platnosti povolení k dlouhodobému pobytu žalobkyně z důvodu, že neplnila účel pobytu. Žalobce odkázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 7.4.2011, čj. 1As 24/2011-79 a zejména na jeho právní větu: *Pro rozhodování správního orgánu v prvním stupni je rozhodující skutkový a právní stav v době vydání rozhodnutí, nikoliv v době zahájení řízení.* Dle žalobce již toto rozhodnutí samo o sobě zakládá nezákonnost napadeného rozhodnutí pro jeho rozpor s § 2 odst. 4 správního řádu, neboť žalobkyně v době rozhodování o její žádosti na území České republiky podnikala a plnila veškeré povinnosti z toho vyplývající a tedy splňovala veškeré zákonné předpoklady pro prodloužení doby platnosti povolení k dlouhodobému pobytu.

III. Vyjádření žalovaného

9. Žalovaný navrhoval zamítnutí žaloby. Zopakoval svoji argumentaci uvedenou v odůvodnění napadeného rozhodnutí a konstatoval, že byl postup správního orgánu I. stupně v souladu s příslušnými ustanoveními zákona o pobytu cizinců a že neshledal porušení správního řádu.

IV. Posouzení věci Krajským soudem v Plzni

Z čeho soud vycházel

10. Řízení ve správním soudnictví je upraveno zákonem č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (*dále jen s.ř.s.*).

11. Při přezkoumání napadeného rozhodnutí soud vycházel podle § 75 odst. 1 s.ř.s. ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, podle § 75 odst. 2 s.ř.s. přezkoumal napadený výrok rozhodnutí v mezích žalobou včas uplatněných žalobních bodů, neshledal při tom vady podle § 76 odst. 2 s.ř.s., k nimž by musel přihlédnout z úřední povinnosti. O věci samé rozhodl soud po provedeném jednání. Žalovaný byl k jednání řádně předvolán, nedostavil se a svoji neúčast neomluvil. Soud tedy jednal ve smyslu § 49 odst. 3 s.ř.s. bez přítomnosti žalovaného, za přítomnosti zástupce žalobce. Vycházel přitom z obsahu soudního spisu a správního spisu. Žalobce při jednání soudu setrval na své argumentaci z žaloby.

12. Soudem je přezkoumáváno rozhodnutí vydané v jemu předcházejícím správním řízení o zrušení platnosti povolení k dlouhodobému pobytu cizince na území České republiky vedeném podle zákona 326/1999 Sb., o pobytu cizinců. Řízení bylo zahájeno 3.8.2010. Novelou zákona o pobytu cizinců provedenou zákonem č. 427/2010 Sb. došlo s účinností od 1.1.2011 ke změně věcné příslušnosti rozhodujících správních orgánů. Namísto Policie České republiky je k řízení v prvním stupni příslušné Ministerstvo vnitra (§ 165 ZPC) a jeho nadřízeným správním orgánem je Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců (§ 170a ZPC). Podle čl. II bod 1 zákona č. 427/2010 Sb. *se řízení podle zákona o pobytu cizinců na území České republiky, zahájené přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona a do tohoto dne neschopené, dokončí a práva a povinnosti s ním související se posuzují podle zákona č. 326/1999 Sb., ve znění účinném do dne nabytí účinnosti tohoto zákona.* Oba správní orgány proto postupovaly podle zákona o pobytu cizinců ve znění účinném do 31.12.2010.

Skutkový stav

13. Žalobkyni, státní občance Ukrajiny, bylo na území České republiky uděleno vízum k pobytu nad 90 dnů za účelem zaměstnání s platností do 31.3.2007. Od 1.4.2007 do 31.3.2008 jí bylo uděleno povolení k dlouhodobému pobytu za účelem zaměstnání a od 7.2.2008 do 6.2.2010 jí byl udělen dlouhodobý pobyt za účelem podnikání jako osoba samostatně výdělečně činná, který byl prodloužen do 6.2.2012.

14. Správní orgán I. stupně svojí kontrolní činností prostřednictvím Okresní správy sociálního zabezpečení Plzeň-město (*dále jen OSSZ Plzeň-město*) zjistil, že zde byla žalobkyně v evidenci jako osoba samostatně výdělečně činná od 1.2.2009 do 30.4.2009 (ukončení činnosti), od 1.10.2009 do 31.12.2009 (ukončení činnosti) a od 1.2.2010 dosud (rozhodnutí správního orgánu I. stupně vydáno 30.9.2010) a měl k dispozici kopie oznámení podaných žalobkyní o zahájení a ukončení činnosti. OSSZ Plzeň-město dále sdělila, pokud žalobkyně podnikala v době od 7.2.2008 do 31.1.2009, od 1.5.2009 do 30.9.2009 a od 1.1.2010 do 31.1.2010, porušila zákon, neboť podle § 9 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., o

důchodovém pojištění, osoby samostatně výdělečně činné, které vykonávají samostatnou výdělečnou činnost, jsou povinně účastny důchodového pojištění.

15. Dále měl správní orgán I. stupně k dispozici sdělení Živnostenského úřadu Magistrátu města Plzně, že je žalobkyně od 7.2.2008 dosud (informace požadována usnesením z 30.6.2010) držitelkou živnostenského oprávnění.

16. Na základě uvedených zjištění správní orgán I. stupně vydal 30.9.2010 rozhodnutí, jímž zrušil žalobkyni platnost povolení k dlouhodobému pobytu na území České republiky vydané jí za účelem podnikání, a to podle § 37 odst. 2 písm. b) ZPC s odkazem na § 56 odst. 1 písm. k) věty druhé ZPC v návaznosti na § 46 odst. 1 ZPC.

17. Žalovaná touto žalobou napadeným rozhodnutím odvolání žalobkyně proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně zamítla a rozhodnutí správního orgánu I. stupně potvrdila.

18. Správní orgány obou stupňů vycházely při rozhodování o zrušení platnosti dlouhodobého pobytu žalobkyně na území České republiky ze skutkového stavu, jak je popsán v odstavcích 13 – 15.

19. Žalovaná v odůvodnění napadeného rozhodnutí na straně 4 ve čtvrtém odstavci uvedla, že správní orgán I. stupně vycházel z *dostatečně zjištěných důkazů, které obsahuje spisový materiál a na základě toho bylo vydáno rozhodnutí o zrušení platnosti povolení k dlouhodobému pobytu za účelem podnikání na území České republiky podle § 37 odst. 2 písm. b) s odkazem na § 56 odst. 1 písm. k) důvod druhý téhož zákona, jelikož cizinec přestal splňovat některou z podmínek pro vydání povolení k dlouhodobému pobytu, a to na základě sdělení OSSZ Plzeň-město.*

20. V odůvodnění napadeného rozhodnutí na straně 4 ve druhém odstavci žalovaná uvádí, že správní orgán I. stupně postupoval v souladu s § 167 odst. 1 písm. k) ZPC, *kdy je policie oprávněna při plnění úkolů prověřovat, zda se cizinec nedopustil obcházení zákona s cílem získat oprávnění k pobytu, a to v případě žalobkyně tím, že na území České republiky **neplní účel pobytu** – fakticky nepodniká.* Na téže straně ve třetím odstavci žalovaná konstatuje, že žalobkyně **neplní účel pobytu, na základě kterého jí bylo povolení k dlouhodobému pobytu vydáno, toto je ve spisovém materiálu doloženo podáním na OSSZ Plzeň-město o skončení samostatné výdělečné činnosti.** Žalovaná dále cituje § 2 odst. 1 zákona č. 513/1991 Sb., obchodní zákoník, že podnikáním se rozumí soustavná činnost prováděná samostatně podnikatelem vlastním jménem a na vlastní odpovědnost za účelem dosažení zisku, a následuje rekapitulace zjištěného skutkového stavu, jak je uveden výše. Na téže straně v odstavci pátém žalovaná vychází z dikce § 30 odst. 1 ZPC, z něhož vyplývá, že *policie udělí na žádost cizince vízum k pobytu nad 90 dnů, pokud cizinec hodlá pobývat na území za účelem vyžadujícím pobyt na území delší než 3 měsíce.* Dále je citováno ust. § 42 odst. 1 ZPC, kde je uvedeno, že *žádost o povolení k dlouhodobému pobytu je oprávněn podat cizinec, který na území pobývá na vízum k pobytu nad 90 dnů ... a trvá-li **stejný účel pobytu**.* V odstavci šestém na téže straně žalovaná z uvedených ustanovení dovozuje, že *cizinec může pobývat na území České republiky, **pokud plní povolený účel pobytu.** V případě, že cizinec při odhlášení na Okresní správě sociálního zabezpečení uvedl, že přerušil činnost či ukončil činnost, je tato*

skutečnost dostatečným důvodem pro zrušení platnosti dlouhodobého pobytu, protože nepodniká (i přesto, že je nadále držitelem platného živnostenského oprávnění), a tím **neplní účel pobytu**. Z uvedeného dle žalované vyplývá, že cizinec může pobývat na území České republiky, **pokud plní povolený účel pobytu**. V případě, že cizinec při odhlášení na Okresní správě sociálního zabezpečení uvedl, že přerušil činnosti či ukončil činnost, je tato skutečnost dostatečným důvodem pro zrušení platnosti dlouhodobého pobytu, protože nepodniká (i přesto, že je nadále držitelem platného živnostenského oprávnění), a tím **neplní účel pobytu**.

21. Na straně 5 v odstavci čtvrtém odůvodnění napadeného rozhodnutí žalovaná uvedla, že správní orgán vycházel z § 46 odst. 1 ZPC, který je zde citován a dále je uvedeno, že správní orgán v řízení shledal podle ustanovení § 56 odst. 1 písm. k) ZPC tzv. jinou závažnou překážku, která je obsažena ve druhém důvodu tohoto ustanovení, a to zejména na základě zjištěné skutečnosti, kdy se žalobkyně účelově přihlašuje a odhlašuje u okresní správy sociálního zabezpečení, a to jen z toho důvodu, aby získala potřebné potvrzení podle ustanovení § 46 odst. 7 ZPC. Rekapitulován je průběh přihlášení a odhlášení žalobkyně u OSSZ Plzeň-město s tím, že odvolací správní orgán spatřuje v jednání cizinky, a to ukončení výkonu samostatné výdělečné činnosti, závažnou překážku, která odůvodňuje zrušení pobytu. Je ve veřejném zájmu, aby na území České republiky pobývali jen ti cizinci, kteří na něm pobývají v souladu se zákonnými podmínkami a **plní účel pobytu**. Pokud v rámci pobytu **neplní účel pobytu** (i přesto, že v době vydání rozhodnutí již plní), je to závažná překážka, která brání dalšímu pobytu na území České republiky. Na téže straně v odstavci pátém je uvedeno, že z díkce zákona o pobytu cizinců vyplývá, že je cizinec povinen **plnit účel pobytu** po celou dobu povoleného pobytu. V opačném případě se podle § 37 odst. 2 písm. b) ZPC pobyt zruší, jelikož cizinec přestal splňovat některou z podmínek pro udělení povolení k dlouhodobému pobytu. Žalobkyni bylo uděleno povolení k dlouhodobému pobytu za účelem podnikání a bylo její povinností platit nepřetržitě platby Okresní správě sociálního zabezpečení, aby zde mohla **plnit povolený účel pobytu**. Uvedenou povinnost nesplnila a pobývala na území České republiky nadále, přestože přestala splňovat podmínku pro udělení víza, což je pro správní orgán závažná překážka, která ukládá povinnost správnímu orgánu konat ve věci zrušení předmětného pobytu na území.

22. Na straně 6 v odstavci prvním je uvedeno: Na území České republiky cizinka pobývá za účelem ekonomické aktivity, po část doby pobytu však **tento účel neplnila**. Na téže straně v odstavci šestém žalovaný konstatuje, že správní orgán I. stupně shromáždil dostatek důkazů pro vydání rozhodnutí o zrušení pobytu na území České republiky **za účelem podnikání**.

Závěr Krajského soudu v Plzni

23. Správní orgány obou stupňů rozhodovaly o zrušení platnosti povolení k dlouhodobému pobytu žalobkyně podle § 37 odst. 2 písm. b) ZPC, podle něhož policie dále zruší platnost víza k pobytu nad 90 dnů, jestliže cizinec přestal splňovat některou z podmínek pro udělení víza. Dále podle § 56 odst. 1 písm. k) ZPC, podle něhož vízum, s výjimkou víza k pobytu nad 90 dnů za účelem strpění pobytu na území z důvodu podle § 33 odst. 3, policie nebo zastupitelský úřad cizinci neudělí, jestliže pobyt cizince na území není v zahraničněpolitickém zájmu České republiky nebo je zjištěna jiná závažná překážka pobytu cizince na území. Použití obou těchto ustanovení zdůvodňovaly § 46 odst. 1 věta první ZPC,

kde je uvedeno, že *pro povolení k dlouhodobému pobytu platí obdobně § 31 odst. 1, § 33, 34, 37, 38, § 55 odst. 1, § 56, § 58 odst. 3 a § 62 odst. 1 vztahující se na vízum k pobytu nad 90 dnů.*

24. Soud po posouzení odůvodnění napadeného rozhodnutí dospěl k závěru, že je napadené rozhodnutí žalované nepřezkoumatelné pro jeho nesrozumitelnost. Nesrozumitelnost napadeného rozhodnutí soud spatřuje v tom, že se žalovaná v odůvodnění napadeného rozhodnutí opakovaně vyjádřila, že žalobkyně neplní účel pobytu na území České republiky. Na základě tohoto zjištění dospěla žalovaná k závěru, že důvodem pro zrušení dlouhodobého pobytu žalobkyně na území České republiky je, že žalobkyni byl povolen pobyt za účelem podnikání a ze sdělení OSSZ Plzeň-město bylo zjištěno, že žalobkyně bez přerušení tento účel pobytu neplnila. Důvod pro zrušení dlouhodobého pobytu na území České republiky, kdy cizinec neplní účel, pro který mu bylo vízum uděleno, je však v zákoně o pobytu cizinců upraven samostatně v § 37 odst. 1 písm. b) ZPC, podle něhož *policie zruší platnost víza k pobytu nad 90 dnů, jestliže cizinec neplní účel, pro který bylo vízum uděleno.* Žalovaná však shodně jako správní orgán I. stupně zdůvodnila zrušení dlouhodobého pobytu žalobkyně na území České republiky ustanovením § 37 odst. 2 písm. b) ZPC, podle něhož *policie zruší platnost víza k pobytu nad 90 dnů, jestliže cizinec přestal splňovat některou z podmínek pro udělení víza.* Žalovaná tedy v odůvodnění napadeného rozhodnutí popsala zjištěný skutkový stav jako neplnění účelu, pro který bylo vízum k pobytu nad 90 dnů žalobkyni uděleno a aplikovala na takto popsany zjištěný skutkový stav ustanovení § 37 odst. 2 písm. b) ZPC, které na takto zjištěný skutkový stav nedopadá. Napadené rozhodnutí tak není přezkoumatelné pro svoji nesrozumitelnost.

25. Soud dospěl k závěru, že je napadené rozhodnutí nepřezkoumatelné pro nesrozumitelnost. Žalobkyně byla ve smyslu § 65 odst. 1 s.ř.s. zkrácena na svých subjektivních veřejných právech rozhodnutím správního orgánu. Žaloba je důvodná. Soud proto podle § 78 odst. 1 s.ř.s. zrušil napadené rozhodnutí pro vady řízení spočívající v nepřezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí pro nesrozumitelnost ve smyslu § 76 odst. 1 písm. a) s. ř.s. a věc vrátil v souladu s § 78 odst. 4 s.ř.s. žalované k dalšímu řízení, ve kterém je žalovaná podle § 78 odst. 5 s.ř.s. vázána právním názorem soudu. Protože soud zrušil napadené rozhodnutí z důvodu jeho nepřezkoumatelnosti pro nesrozumitelnost, nemohl se zabývat žalobními body směřujícími do věci samé.

V. Náklady řízení

26. Žalobkyně měla ve věci plný úspěch, proto jí soud přiznal podle § 60 odst. 1 s.ř.s. právo na náhradu nákladů řízení před soudem. Náklady řízení spočívají v zaplaceném soudním poplatku a odměně advokáta stanovené podle vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (dále jen advokátní tarif).

27. Odměna advokáta sestává ze 4 úkonů právní služby, a to za jeden úkon (převzetí a příprava věci) podle § 11 odst. 1 písm. a), dva úkony (podání žaloby a návrhu na přiznání odkladného účinku žalobě) podle § 11 odst. 1 písm. d) a jeden úkon (účast na jednání soudu) podle § 11 odst. 1 písm. g) advokátního tarifu. Podle § 9 odst. 3 písm. f) a § 7 advokátního tarifu činí sazba za jeden úkon právní služby ve věcech žalob projednávaných podle soudního

řádu správního 2.100 Kč a podle § 13 odst. 3 advokátního tarifu má advokát za jeden úkon právní služby nárok na paušální částku 300 Kč. Zástupce žalobce, advokát, ve věci učinil celkem čtyři úkony, tj. 9.600 Kč. Zástupce žalobce je plátcem daně z přidané hodnoty, proto se náklady řízení zvyšují o 1.920 Kč, o částku odpovídající této dani (20 %), vypočtenou podle § 37 odst. 1 a § 47 odst. 1 písm. a) zákona č. 235/2004 Sb. K odměně advokáta bylo připočteno 3.000 Kč za zaplacený soudní poplatek z žaloby podle položky 18, bod 2. písm.a) a 1.000 Kč z návrhu na přiznání odkladného účinku žalobě podle položky 20 Sazebníku poplatků, přílohy zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů. Náklady řízení tak činí 15.520 Kč. Lhůtu k plnění určil soud podle § 160 odst. 1 a místo plnění podle § 149 odst. 1 zákona č. 99/1963 Sb. ve spojení s § 64 s.ř.s.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku lze podat do dvou týdnů po jeho doručení kasační stížnost u Nejvyššího správního soudu. Lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud (§ 12 odst. 1, § 102, § 106 odst. 2 a 4 s.ř.s.).

V Plzni dne 30. května 2012

Mgr. Alexandr Krysl, v.r.
předseda senátu

Za správnost vyhotovení:
Lenka Kovandová